

4 ΜΑΪΟΥ 2024
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
καθ' ὃ ἐορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Παρασκευῇ ἑσπέρας· ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τοῦ Μ. Σαββάτου).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἵτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.]

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(**τρὶς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ

σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οικούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ.

Ⲭ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πιστας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυρα τοις θνη τοις υπαρχειαρ μο ο δια Χρι

στος δε δια φθορας εδειχθη αλλοτρι ο οος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Δι-θ.

Σιν δο νι κα α θα α ρα α α α α α

και α α ρω ω μα σι ι θει ει ει οισ το

σω μα το ο σε ε πτο ο ο ο ο ο ον ε ξαι αι

τη η σας Πι ι λα α α τω μυ ρι ζει

ει και τι ι ι θη η σι ι ι ιν Ι ω ση ηφ

και αι αι νω μνη η η η η μα τι ο ο

ο θεν ο ο ορθρι ι αι αι αι αι μυ ρο ο φο

ο ροι γυ υ ναι αι αι κες α α νε βο ο

ο η η σα α αν δει ξον η η μι ιν ως προ ο

ει ει ει πας Χρι στε την α α να α α στα α

σι ι ιν

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἔτερον ὄμοιον.

Ε ξε στη σα αν χο ο ροι οι οι οι οι οι των
α α γγε ε λων ο ο ρω ω ων τες τον εν
τοις του ου Πα α τρο ο ο ο ο ος κα θε ε ζο
ο με νο ον κο ο ολποις πως τα φω κα α α
α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος
ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο ο
ον τα τα α αγμα α τα α α α των α α γγε ε
λων κυ υ κλϝ ϝ ϝ σι και αι δο ξα α α
ζϝ ϝ σι ι ι συν τοις νε ε κροι οις εν τω ω
α α α δη ως κτι στην και αι Κυ υ υ ρι ι
ο ο ον

ἢ τὰ ἀκόλουθα σύντομα.

Σ ιν δο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει
οις το Σω μα το σε πτον ε ξαι τη σας Πι λα
τω μυ ρι ζει ει και τι ι θη η σιν Ι ω σηφ και
αι νω μνη η μα α τι ο θεν ο ορθρι αι αι μυ ρο

"φο ο ροι γυ ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η
 μι ιν ως προ ει πας Χρι στε την Α να στα σιν

Δόξα - Καὶ νῦν

Εξε στη σαν χο ροι των Αγ γε λων ο ρων
 τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ
 ποις πως τα φω κα τα τι ι θε ε ται ως νε
 κρος ο ο α θα α να α τος ον τα τα αγμα τα τα
 των Αγ γε ε λων κυ κλουσι και δο ξα α ζου σι συν
 τοις νε κροι οις εν τω Α δη ως Κτι στην και Κυ ρι
 ον

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
 μου ἐστὶ διὰ παντός.
 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ῥόδων·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῆτος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ῥόδῃς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραώδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς σί-θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλπω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραωδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς ἀ'-ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
 α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
 α νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε
 δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μμ ε ξο δι ον υ υ
 υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω
 τη τα φη σθ υ ζω ης μοι τας ει σο δος δι α νοι
 ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σα αν τι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο ον τα α Σω τηρ μ ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ νον ω ρα της γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω

ω σης κα τα α πε φοιτη κας εν κατω τα τοις της γης

α πο γαρ σθ ο ο κ ε κρυ βη η υ πο στα

σι ι ις μ ο η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα

με και νοποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξωσ γαρ δε
δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης
τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην
τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ
ψαν των σε σω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δεσ
αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δεσ τω Κυ
ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξωσ γα α αρ
δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου Θ

Σ " ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα "

" πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι "

" δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ "

βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος "

πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα "

Δ " ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι "

Σ " υμ βο λα της τα φης σα πα ρε δει ξας τας ο "

" ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σα θε "

αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν "

Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσ "

Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σιν "

Δ " ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ "

μα τι "

Η πλωσας τας παλαμας και ηνωσας τα το
 πριν διεστωωτα καταστολη η δεσωτερ
 τη ενσιν δοοο νιι και μνηματι πεπεδη
 μενως ελυσας ουκ εστιν αγιι ος πληνσθ
 Κυριε κραυγαζοντας

Κ αι νυν και αι και εις τας αιωνων των
 αιωνων αμην

Μ νηματι και σφραγισιν Αχωρητε συνε
 σχεθης ββλη ησει και γαρτην δυυ ναμινσθ
 ταις ενεργειειει αιαις εγνωρισας θεουργι
 κως τοις μελπσιν ουκ εστιν αγιι ος πληνσθ
 Κυριε φιλανθρωωπε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον επιυδατων κρεμασαντα
 πασαν την γηνα σχεετως ηκτισις καατι

" δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ δ δ σα α α

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου - θ

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
 κρε μα σα ντα πα α α α σα αν την γη ην α
 σχεε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
 ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
 με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
 ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
 πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
 ζσ δ δ δ σα α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑ

Ὁ ἀ' χορός· Κάθισμα. Ἦχος ἀ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἁ' Δι-Ϟ

Tον τα φον σὸς ὀ Σω ω τη η η η η η η η στρα
τι ι ω ω ται τη η ρθ ὀ ὀν τες νε κροι
τη α α στρα α πη η η η η η η του ο ο φθε
ε ντος α α γγε ε ε λου ε γε νο ντο
ο κη ρυ υ υτ το ο ντο ο ο ος γυ ναι ξι ι
τη η η ην α να α α α α στα σιν σε ε
ε δο ξα α α ζο ο με ε εν τον της φθο ο ρα ας
κα θαι αι ρε ε ε την σοι οι προ σπι ι ι
πτο ο με ε εν τω α να α στα α ντι ε εκ
τα α α φου και μο νω Θε ε ω ω ω η η
μω ω ων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Tον τα φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρθν
τες νε κροι τη α στρα πη τθ ο φθε ντος α γγε

λη ε γε νο ντο κη ρυ υτ το ο ντος γυ ναι ξι
 τη ην α να α στα α σιν σε δο ξα α ζο μεν τον της
 φθο ρα ας κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α
 να στα α ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η
 μων

Ὦδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου Θ

T ην εν σταυ ρω ω σθ ς θει αν κε νω σιν προ
 ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

E βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην
 ευ λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα
 γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι

ζωνσω τηρ μκα και α να κτω με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τσ κρειτ το νος εκ

νι κη σα ντος σσ της σαρ κος η η ψυ χη σσ δι η

ρη ται σπα ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμς τσ θα να

τσ και Α δσ Λο γε τω κρα τει ει σσ

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε

πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα

στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νερ γον τω φρι κτω

της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

T ην εν σταυ ρω ω σα ς θει αν κε νω σιν προ
 ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στωνδι ε κοψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δηως πα ντο δυ να α μος

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

T ην εν σταυ ρω σα ς ς ς θει αν κε ε
 νω ω σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κς ς κμ ε
 ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
 δυ να στωνδι ι ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α
 θε ο μι λω ω ων τοις εν Α α α α
 δη ως πα α α ντο ο δυ υ να α μο ος

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Η ε ο φα νει ας σα Χρι στε της προς η

μας συμπαθως γενομενης Ησαϊας φως

ιδων ανεσπερον εκνυκτος ορθρι ι ισαας

εκραυγαζεν αναστη η ησονται οι νεκροι

και εγεροθησονται οι εντοι οισμνημει οισ και

παντες οι εντη γη αγαλλι ασονται

Δ οξα σοι ο Θεο ο οος η ημων δοξα σοι

N ε οποιεις τας γη γενεις ο πλαστηρ

γος χοικος χρηη ματι σας και σινδων και ταφος

υπεμφαι νσισι το συνον σοι Λο ο ο γε ε μν

στηριον ο ευσχη η ημων γαβου λευ τηςτην του

σεφυσαντοςβουληνσχη η ματι ζει εν σοι οι με

γαλοπρεπως και νοποιουν το ος με

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα
 φης το φθαρ τον με τα βαλλεις α φθαρ τι ζεις
 γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
 ζων το προσλημμα η γαρ σα α αρξ σθ δι α φθο
 ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σθ ς εις Α
 δσ ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τς προ ελ θων και λογ χευ
 θεις την πλευ ραν Πλα αστρ γε μη εξ αυ της ειρ γα σω
 την α να πλασιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
 α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω
 ον και ζω ην ε γει ρα ασ εξ υ πνσ και της φθο
 ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Ἦ ε ο φα νει ας σϞ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
ιδων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
ε κραυ γα ζεν α να στη η η σονται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου-Ϟ

Ἦ ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
σϞ Ϟ Χρι ι στε της προς η μα ας συμπα θω ωως
γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
θρι ι σα α ας ε κραυ γα α ζεν α να
στη η η η σονται οι νε κροι και ε γε ερ
θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν

τοι οἰς μνη μείει εἰ οἰς και πα α αν τες
 οἰ εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
 νται αι

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
 στερ νοις κη τω οἰς Ἰ ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
 φε ρων του πα θον τοσ και τα φη η δο θε ε εν τοσ
 ως εκ θα λα α μα τθ θη ρος α νε θο ρε προ
 σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οἰ φυ λα σσο ο
 ο με νοι μά ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα
 τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης
 Λο γε ης με τε σχεσ σαρκ ος ει γαρ και λε ε λυ ται
 σθ ο να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της

Θε ο τητος και τη ης σαρ κος σθ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος Λο γος τθ Θε υ Θε

ος και ανθρωω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον

ε φυ το πται σμα τθ Α δαμ ει γαρ και πε ε πον

θε σθ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α

αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε το

φθαρ το ον δε σθ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε

στοι χει ω σας και αφ θαρ τθ ζω ης ε δει ξας πη γην

εξ α να στα σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει

Α δης τϷ γε νϷς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν

τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη

τα τϷ θα να α τϷ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας

και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε

κει κα θευ δϷ σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τε ρ γε γο

νω σνε κρω ν προ ω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη

στε ρ νοις κη τω οις Ι ω νας σϷ γαρ τον τυ υ πον

φε ρων του πα θον το σ και τα φη η δο θε ε εν το σ

ω σ εκ θα λα α μη τϷ θη ρος α νε θο ρε προ

σε φω νει δε τη κϷ Ϸ στω δι α οι φυ λα σσο ο

ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα

τε λι πε ε τε ε ε

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ υν ε σχε θε η η η α α αλλ ου ου κα α
α τε σχε ε ε ε θε στε ε ε ε ερ νοι οι οις
κη τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο
ον τυ υ υ πον φε ε ε ρων τσ πα θον τος και τα
φη η δο ο ο θε ε εν τος ως εκ θα λα
α α μτ τθ η ρος α α νε ε θω ω ω
ρε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
τη κσ στω δι ι ι ι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η
η η η η η η η η ε λε ε ον αυ
τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε ε τε ε
ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι, ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτόν, ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι, πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον, γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἀπέκρουψε καὶ τὸ φέγγος, οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ, τῷ φόβῳ, συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρόγγυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν· Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται, συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ γυναῖκα κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας, τῆς ἐκ Ταρσοῦ καὶ ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (†287)

Στίχ. Βοδὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἀμφι τετάρτη Πελαγίη καύθη βοῖ χαλκῶ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὅποια τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὅς, ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεῖς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ὅπερ ὁ ἀρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας καὶ ὄλως τοῦ πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνειλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστειλάμενος τὴν παρθένον καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν, ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀνέου ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, καὶ τῶν συναθλησάντων μαθητῶν αὐτοῦ. (†304)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀφροδισίου, Λεοντίου, Ἀντωνίου (ἢ Ἀντωνίνου), Μελδᾶ (ἢ Μέλη), Βαλεριανοῦ, Μακροβίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν σὺν αὐτοῖς, ἀθλησάντων ἐν Σκυθοπόλει τῆς Παλαιστίνης. (ἀρχαὶ δ΄ αἰ.) Τελεῖται δὲ αὐτῶν ἡ

σύναξις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀδελφοθέου Ἰακώβου, ἐντὸς τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Στίχ. Ἐκ Σκυθουπόλεως εἰς Πόλιν τὴν θείαν,
Χωροῦσι Μάρτυρες ληψόμενοι στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ ἐρημίτου καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἔγνων τὸν Ἰλάριον ἰλαρὸν φύσει,
Ὅς θαυματουργεῖ κἄν τάφῳ τεθειμένος.

Οὗτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότη ἠκολούθησε· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενοτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθείς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκατεστήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν, διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώοις γὰρ ἐπετίμησε λυμαιομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροις κατήρδευσε καὶ ῥοῦν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος, διέρρηξε καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο καὶ χωλῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλείστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου. (†813)

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς τὸ θεῖον ἤρατο στέφος,
Ὁ θεῖος ἀρθεὶς ἐκ βίου Νικηφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τῆς μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, γενομένης ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου κατὰ τὸ ἔτος ω΄ (890). Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ, τῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου Λαζάρου συστάσῃ.

Στίχ. Σὺ καὶ νεκρὰ ζῆς, εἰ σιγᾶς δὲ τῇ πόλει,
Ἔχει τις ὡς πρὶν ἔκστασις σε, Μαρία.
Δείμας σοι οἶκον ὁ φιλόχριστος ἄναξ,
«Λάζαρε δεῦρο» χριστομιμητῶς κράζει.
Φάσκει, Ῥαβουνί, Μαρία Χριστῷ πάλιν·
Λέγει, τί; Χριστός· Θάψαν ἄστου με σκέπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Κορίνθου. (†957)

Στίχ. Ἀθανασίῳ προσφέρειν αἶνον πρόπον.
Ἀξίαν αἶνου ἀρετὴν γὰρ εἴλετο.

Οὗτος κεκοίμηται κατὰ τῷ 957 ἐπὶ τῶν βασιλέων Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πορφυρίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κουρκοδόμου (Curcodomus) τοῦ διακόνου, συνδρομητοῦ τοῦ ἁγίου Περεγρίνου. (β' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐράσμου (Elmo), ἐπισκόπου Φορμίας (Formiae) καὶ Καμπανίας, καὶ εἴκοσι χιλιάδων σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φλωριανοῦ καὶ μ' (40) σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Λόρς (Lorsch) τῆς Αὐστρίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μόνικας, μητρὸς τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἴππῶνος, τῆς ἐκ Ταγάστης τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐν Ὀστιά τῆς Ἰταλίας κοιμηθείσης. (†387)

Στίχ. Μήτηρ τέξασα σαρκί τε καὶ δακρύοις,
Αὐγουστίνον Μόνικα ἐδείχθη μόνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεποτιανοῦ (Nepotianus), ἐπισκόπου Ἀλτίνου (Altino) πλησίον τῆς Βενετίας. (†395)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενερίου (Venerius), β' ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ὑποστηρικτοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (†409)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κονλέθου (Conleth), α' ἐπισκόπου Κιλδάρης (Kildare) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†519)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίου Ἰουλιανοῦ ἐν Τουρώνη (Tours) τῆς Γαλλίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐθελρέδου (Æthelred), βασιλέως τῆς Μερκίας, ἐν τῷ μοναχικῷ σχήματι καταλιπόντος τὸν βίον. (†716)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σακέρδου (Sacerdos), ἐπισκόπου Λεμοβίκης (Lemovices, Limoges) ἐν Γαλλίᾳ. (†720)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γοτθάρδου (Gotthard), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ. (†1038)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Θεοδοσίας, πριγκιπίσσης τοῦ Βλαδιμήρ, μητρὸς τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκυ. (†1244)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, τοῦ ἐκ Κάτω Ἰταλίας, ἡσυχάσαντος δὲ ἐν τοῖς ἐρημικωτέροις τοῦ Ἄθω, καὶ συγγράψαντος τὴν σοφὴν μέθοδον περὶ νοερᾶς προσευχῆς. (†1340)

Στίχ. Σοὶ χάριν ἴσμεν, ὦ Πάτερ Νικηφόρε,
Τέχνην Προσευχῆς, ἣν ἀφῆκας τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων ἀδελφῶν Ἀλφάνωφ· Κλήμεντος, Κυρίλλου, Νικηφόρου, Νικήτα καὶ Ἰσαάκ, τῶν ἐν Νόβγκοροντ

θεοφιλῶς ἀσκησάντων καὶ κτιτόρων τῆς μονῆς Σοκολνίτσκι.
(1389)

Στίχ. Ὅσιοχριστώνυμος πενταδελφία,
Χριστῷ σύνεστιν, Ἄλφα τε καὶ Ὠμέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου
(**Βασίλειοφ**), τοῦ πρεσβυτέρου. (†1942)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Νικολάου
(**Τοχτούεφ**), τοῦ διακόνου. (†1943)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Βασιλείου
(**Μαρτύς**), πρωτοπρεσβυτέρου, ἐν Τερατὸν τῆς Πολωνίας ὑπὸ
συμμοριτῶν ἀναιρεθέντος. (†1945)

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφὴν, καὶ τὴν εἰς
Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν,
πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

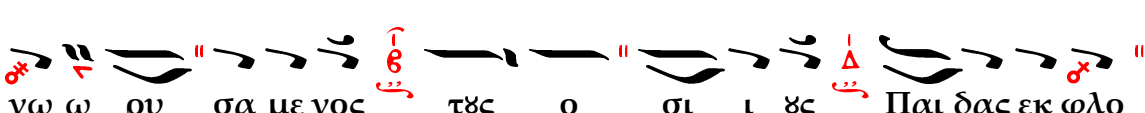
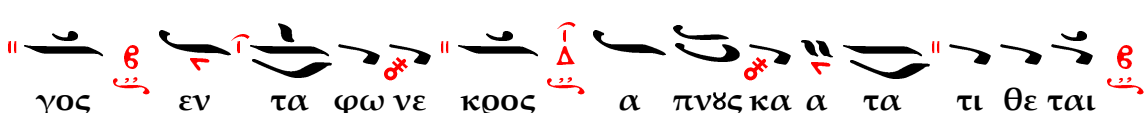

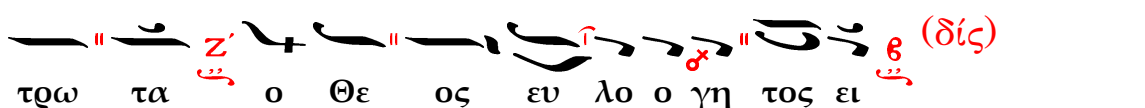
Στίχ. Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζῶϊαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

A
φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι

νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ςς Παι δας εκ φλο
"
γος εν τα φω νε κρος α πνς κα α τα τι θε ται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
"
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει (δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α

δε ξα μενος τον τρω θε εν τα λογ χη την πλευ ραν

και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις

σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω

τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνυ εν τα τον Δη μι κρ

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ

τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Nο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α
 φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω
 η και τσ τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γε ρ σε ως
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Kαι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Mι α υ πη η ρ χεν η εν τω Α α α
 δη η α χω ρι στος και εν τα α φω και εν τη Ε
 δε μ θε ο της Χρι στς συν Πα τρι και Πνε υ μα τι
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

Aφρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
 νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ςς Παι δας εκ φλο

γος εν τα φωνε κρος α πνης κα α τα τι θεται
 εις σω τη ρι αν η μωντων με ελω δωντων Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

A φραστον θα α α αυ μα ο εν κα
 μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος
 τς ο ο σι ι ι ους Παι δας εκ φλο ο ο γος
 εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνης κα τα
 α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
 ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ελω δ
 δ ον των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο
 ο ο ο ο γη η το ο ος ει

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

E κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη
 τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

νε κροῖς λο γι ζε ται ο εν υ ψι ζοῖς οἰ κων και
τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο
γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ
ψα ς τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι
αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ
τε ρω δευ τε ρος ο εν υ ψι ζοῖς οἰ κων κα τηλ θεν
με χρις Α δϑ ς τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

ε παυ ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι

ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ
μνονθε ω μενος τον ε πι παντων Θε ον αι τει ται
και κη δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
τε εις παντας τϑ ς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τϑ ς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θε
τητος ω α φρα στϑ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο
γησφρα γι ζεται ο εν υ ψι ς οι σι κων και πλα
νος Θε ος συ κο ο φα ντειται ον Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
τε εις παντας τϑ ς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Χ Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

με εν τον Κυ ρι ον

Εκ στη θι φρι των ου ρα νε και σα λευ θη

τω σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

νε κροις λο γι ζε ται ο εν υ ψι ροις οι κων και

τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο

γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ

ψα ς τε εις παν τας τρ ς αι ω ω ω να α α

α ας

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Χ Αι νου μεν ευ λο γω μεν και προ σκυ νω ς

με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον

Εε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου

ρα α νε και σα λευ θη τω ω σαν τα θε

με ε λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου

γαρ εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε
 ται ο ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι
 σοι ο ις οι οι κων και αι τα φω σμι ι κρω ξε ε ε
 νο ο ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε
 ευ λο γει ει ει τε Ι ε ρει εις α α ανυ μνει
 ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ υ ψα ρ ρ τε εις
 πα α αν τας τ ρ ρ ρ ρ αι αι ω ω ω να α
 α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Δι-Θ

Μ η ε πο δυ ρα μα Μη τερ κα θο
 ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
 νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
 δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
 α παυ στως ως Θε ος τ ρς εν πι στει και πο θω σε με

γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε πι τω ξε νω σθ το κω τας ο δυ

νας φυ γα σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισ θην

α ναρ χε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μη απ ναν

ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης

σπα ρατ το μαι δι νως αλλ α να α α στη θι

ο πω ε με γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι

ττα σιν Α δα οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε

νον βλε ποντες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ

της ε εκ δι κη σε ως τας εχ θους εν ζαυ ρω ω ω γαρ

πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με
γα λυ νω ω σε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες
προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δα μ συν τη Ε ε ευ α
λυ τρου μαι πα γ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα
να στη σο ο μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι-θ

Μ η ε πο δυ ρα μ ε Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και

 δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη

 α παυ στωςως Θε ος τς εν πι σται και πο θω σε με

 γα λυ νο ο ντα α ας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Δι-θ

M η ε πο δυ ρα μ ς Μη η η τερ

 κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο

 ον ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας

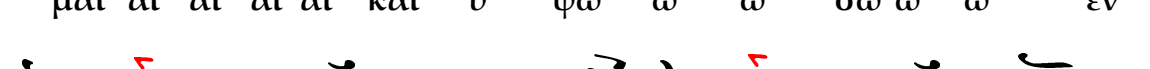
 συ νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η

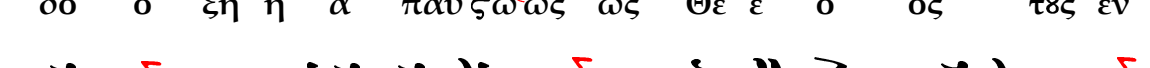
 σο μαι γαρ και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο

 μαι αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ω εν

 δο ο ξη η α παυ στωςως Θε ε ο ος τς εν

 πι ι ι σται και πο ο ο ο θω σε με ε

 ε γα α λυ υ νο ο ο ντα α ας

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ ἐξέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ πορεύεται πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον θυμιῶν καὶ ψάλλων τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ· θυμιάσας δὲ κύκλῳ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ὄλον τὸν ναὸν ἐπανέρχεται καὶ ἴσταται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου. Οἱ δὲ χοροὶ

ἰστάμενοι περὶ τὸ Ἐπιτάφιον φάλλουσιν εἰς στάσεις τρεῖς

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

(βλ. παράρτημα)

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ϝ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u_q

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα^u_q τ̣ θ̣α να α
τ̣ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^u_q και εξ α δ̣
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^u_q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u_q

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{ν'}₂₂ ω μα θη
τρι αι κιο να τε^u_q ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στασιν δε Α ποστο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι̃ α Α λλη λδ ι̃ α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^υ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα ^{u q}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^{u q}

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^{u q} συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^{u q} ο ο α στρα α α πτων ^{v' 22}

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{v' 22} προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^{u q} ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^{u q} ο Σω τη η η ρα ρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος ^{u q}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^{u q}

Λι ι α αν πρω ω ι ^{u q} μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α

σθ ⁸ θρη νο λο γθ ⁸ ⁸ ⁸ σαι ⁹ αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να

α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ²² με τα μυ ρωνελ θθ ⁸ ⁸ σαι προς

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ⁹ ε νη

χθ ⁸ ντο Α γγε ε ε λθ ²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νθ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μαα α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α συν τοις Σε ε ρα α φιμ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μνη

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α α ντι ι λυ υ υ υ
 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σθ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι ι α Α
 λλη λϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι ι α Α
 λλη λϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

ΑΡΓΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

E υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
 δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
 α α σου

Tων Αγ γε ε ε λων ο δη η η μος κα
 α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων Σε ε ε εν νε ε κροι
 οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα τουου θα α να α α
 του ου δε Σω ω ω τερ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο
 ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον
 Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ α α
 οσ παν τα ας ε λευ θε ρω ω ωσαν τα

Eυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
 δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
 α α σου

Tι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρου
 σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ι ρ να α α
 τε ο ο α στρα α α πτων εν τω τα φω Α
 γε ε λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο ο
 φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α
 φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε

ξά νε ε ε ε στη του μνη ημα τος

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα ά ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Λι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι

ε ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη

νο ο λο ο γου ου ου σαι α α λ λ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο γε ε λος και ει ει ει ει πε ε

θη η νου ο ο και ι ρος πε ε πα αυ ται αι μη

κλαι ε ε τε ε ε την Α να α α στα α σι ιν

δε ε Α α πο στο λοις ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα ά ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες

με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου ου σαι αι προ ος

το ο μνη η η μα α σα ς Σω ω ω τερ ε εν η η

χου ου ουν το ο Α γγε ε ε λθ προ ος αυ τα ας

φθε γγο με ε ε ε νθ τι ι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ως θε

ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω ω Πνευ

μα α τι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα

και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι

το ο α α α γι ι ο ο ν Πνε ε ευ μα τη η ν Α

γι ι ι α αν Τρι α α α δα ε εν μι

α α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις Σε ε ρα α

φιμ κρα α ζο ο ο ν τες το ο α α α α γι ι ος

α α γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ υ ρι

ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μη η ην

Z ω ο δο ο την τε ε κου ου ου σα τον Α

δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε

ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε

ευ α α αν τι λυ υ πησ πα ρε ε ε ε σχε ες

ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα

αυ τη ην δε ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α ανθρω πος

A λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου

ι α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε

ος

Τό τρίτον

A λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η

η λου ου ι ι ι α Α α αλ λη η λου

ου ι ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ος

Μικρά συναπτή και ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α^{Δι} γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων ^ε (δίς)

τὸ τρίτο.

Α^{Δι} γι ος Κυ ρι ος ^Δ ο Θε ος η ^χ μω ^ω ων ^Δ

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος Δι-Θ

Π^{Δι} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον ^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων ^Δ αι νει ει ει τε
α αυ τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ^Δ ι στοις ^Δ σοι
πρε ε πει υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ω ^Δ
Α^{Δι} ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε
λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να α α μεις α α αυ του σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμβ') καί·
Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Χ
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα
λω συ νης α αυ του

Σ
η μερονσυ νε ε ε χει τα α φος τον συ νε χο
ντα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υ π
τει λι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη τϷ Ϸς ου
ρα α νϷς υ πνοι οι η ζω η και α α δης
τρε ε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ω ω ν α πο
λυ υ υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι
κο ο ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας
πα α ντα σα ββα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον
ε δω ρη σω η μιν την πα να γι αν εκ νε κρων

σθ ς α να α α σταα α α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι

κι θα α ρα

Τι το Ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρθ ς σα κα τα α α παυ σις ο βα σι

λευς των αι ω νων την δι α πα θς τε λε σα ας οι οι

οι κο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα α ββα

τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α α ββα

τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν

α να στα ο θε ε ος κρι ι ι νων τη ην γην ο

τι συ βα σι λε ευ εις ει ει εις τϑ ς ς αι ω ω νας

ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ
γα α νω

Δι ευ τε ι δωμενην ζω ην η ημων εν τα α φω ω
ω κει ει με ε ε νην ι να τς εν τα φοις κει με νς
ζω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον
εξ Ι ου δα υ πν αν τα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ
τω ε εκ βο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σω
κε ε κοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε
ρει ει σε ε βα σι ι λευ αλλ α να στη η θι ι
αυ τε ξ σι ι ι ι ως ο δς ε αυ τον υ περ
η μω ων ε ε ε κ σι ι ω ως Κυ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος Πα

Πα
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μ πα σα
πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ ρι ι ι ον

H^{Πα} η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα τϛ ϛ
ϛ Ι η η σϛ και α πε ε θε ε το εν τω
και νω αυ τϛ ϛ μνη μειει ει ει ω ε ε δειγαρ
α αυ το ο ον εκ τα α α φϛ ως εκ πα στα
α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα
το ος θα α α να α α τϛ ϛ και α νοι οι ξας πυ
λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σϛ αν θρω ωποις
δο ο ο ξα α α σοι

N^{Πα} ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
γι υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι

T^{Πα} ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως ο με ε γα
ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πϛ ϛ το λε ε ε
ε γων και ευ λο γη η σε ε εν ο θε ε ος
την η με ρα α αν τη η ην ε εβ δο ο ο μην
τϛ το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον

Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα
 τα παυ σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν
 η κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ
 γων α αυ τσ ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος τσ
 ς Θε ε ε ς δι α της κα τα τον θα να τον
 οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι
 ι σα α ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α
 λιν ε ε ε πα νε ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως
 Πα ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι
 ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος
 και αιφι λα α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Ἦχος Πα

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υι οος του Πατρος ο αι αιρωντην αματιιαν
του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α
μαρτιι ασ του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η
μαας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοοξαν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Καταξιιωσον Κυριε εν τη ημερα τα αυ
τη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημαας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υματι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

χ

A Πα α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

ΕΞΟΔΟΣ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ψαλλομένου δὲ τοῦ ἁσματικῆς Ἁγίου ὁ Θεὸς γίνεται μετὰ πομπῆς ἢ ἐξοδος καὶ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα Δι Πα Δι

ε 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Πα

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Δ 50

Πα α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 Α γι 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κε ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πα σ χ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Πα Δι
 I σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος I
 σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Πα Δι
 υ I ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ I σχυ
 Πα
 ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος
A Πα
 α α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α α χα α α α χα α α α
 α α α α α α α α α α α α α ρα
 α α α α α α ρα α α α α α α
 Πα
 α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι A γι
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Πα Κε Πα
 ο ο ο ο ο Α α α γι ο ο ο ο
 Πα Κε Πα Πα Κε
 ο ο ο ο ος α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α θα α α α
 Κε
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α να α ια α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α Α θα α α α α α α α
 Πα Δι Πα
 α θα α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Ε Πα
 ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Κε
 ε ε η η η η η η η η η η η η η η
 Πα Πα Δι
 η η η η η η η η η η η η η η Ε
 Πα
 λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο η η η η η η η η η η η η
 Πα Δι Πα
 η η η η η μα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ασ

Ἐψάλη τὸ πρῶτον εἰς Δελφούς , κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς Εὐίας Σικελιανοῦ , τῇ Κυριακῇ 8 Ἰουνίου 1952. Σίμων Καράς.

Γεωργίου Ἀκροπολίτου.
Μέλος Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν (ιζ' αἰών).

Ἦχος Πα ϕ

Τ^{Πα} ον η η η η η η η η η η η η η λι ι
τον η λι ι ο ο ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο
ον⁹ κρυ υ υ υ υ ψα α α α α α α α
αν τα^Δ τας ι δι ι ι ι ι ι ι ι ι α
α α α α ας α α α α α α κτι ι ι ι
ι ι ι η ι ι α κτι ι νας⁹ και το κα
τα α α α α πε ε ε ε ε ε ε τα α α α
σμα^Δ τϛ Να ς ς ς ς ς ς δι ι ι ι ι ι ι
α α α α α α αρ ρα α α δι αρ ρα γεν⁹
τω ω ω ω τϛ^Μ ς ς ς ς ς Σω τη η η
ρο ο ο ο ος θα α α να α α α α α α
α α ηα α α α τω⁹ ο Ι ι ω ω ω ω ω

Γα
 λε ε νον δο ο ο ο ος μοι οι δο ος μοι οι
 τρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ το ο
 ο ο ον το ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 τον ξε ε ε νο ρο ο ο ον ος τις ει ει ει ει
 Μ Πα
 ει ει ει ει ει δε ε ε ε ε ξε ε ε ε ε
 ε νι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ξε νι ι
 Κε
 ζειν τρς πτω χρ ρ ρς τε ε ε ε ε και αι αι
 ξε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε νους δο ο ος
 Μ Κε
 μοι οι οι τρ ρ ρ ρ ρ το ον τον ξε ε ε ε
 Μ Πα
 ε ε ε ε νον ο ον Ε ε ε ε βραι αι αι αι αι
 οι οι οι οι τω ω ω ω φθο ο ο ο ο νω
 Δι Μ Κε
 α α πε ε ε ε ξε ε ε ε ε νω ω σαν
 κο ο ο ο σμω ω δο ο ο ο ρο ο ος μοι οι οι
 Πα
 τρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ το ο ο ο ο ον
 κρατ. εις χρ.
 το ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον ι ι
 να α α α κρυ υ υ υ υ ψω ω ω ω ε ε

ε εν τα α α α α φω ^{Κε} ο ο ο ος ως ξε
 ε ε ε ε νο ο ος ²² ς ςκ ε χει ει ει τη ην
 κε ε ε ε φα α α α λη ην πρ κλι ι ι ι νη ²¹
 δο ος μοι οι οι οι τρ ς ς ς το ο ο ο ο ον ^{Πα}
 το ο ο ον ^{κρατ.} ξε ε ε ε ε νο ον ^{εις χο.} ο ον η η ²¹
 η η Μη η η η η τη η η ηρ ο ο ο ο
 ρω ω ω ω σα α νε κρω θεν τα α α α α α
 ε ε ε ε βο ο ο ο ο α ^{Κε} ω ω γι ²¹
 ε ε και αι θε ε ε ε ε μρ ει και τα
 σπλα α γα α α αγ χνα τι ι τρω ω ω ω ω
 σκο ο μαι αι αι αι και καρ δι ι ι ι ι ι
 ι αν σπα α ρα α α α α ατ το ο ο ο μαι αι
 αι αι αι νε ε ε κρον σε κα α θο ρω ω ω
 σα ²¹ α α α αλ λα α α α α α τη ση η ^Μ ^{Κε}
 η Α α α α α να α α στα α α α α
 α α α α γα α α α σει ²¹ θα α α α α αρ

α σι ι ι ι ζω ην αι αι ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ηι ι ι ι ον και το ο ο ο
 ο ο με ε ε ε ε ε ε γα ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ε ο ο ο
 ος

Ἐπιμέλεια (διορθώσεις, ισοκρατήματα, ρυθμικοί πόδες, ἔλξεις) Ἰωάννης Ἀρβανίτης.
 * * *

Ἐπανελθούσης τῆς ἱεραῆς πομπῆς εἰς τὸν Ναόν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ἔκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ εἰσάγει μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ τροπάρια·

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προστον θα να τον η ζω η
 η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας πασαι αι δυ να μειςτων ε που ρα
 νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι

^{Δι}
Τ α ι ς μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι ς Γ υ ν α ι ξ ι π α ρ α τ ο μ ν η
 μ α ε π ι σ τ α ς ^Δ ο Α γ γ ε λ ο ς ε β ο ο ο ο ο ο ο
 α ^ε τ α μ υ ρ α τ ο ι ς θ ν η τ ο ι ς υ π α ρ χ ε ι α ρ μ ο ο δι
 α ^Δ χ ρ ι σ τ ο ς δ ε δι α φ θ ο ρ α ς ε δ ε ι χ θ η α λ λ ο ο ο τ ρ ι
 ο ς ^Δ

^{Δι}
Ο ε υ σ χ η η μ ω ν Ι ω σ η φ α π ο τ ο υ ξ υ λ ο υ
 κ α θ ε λ ω ν τ ο α χ ρ α ν τ ο ν σ ο υ Σ ω ω ω ω ω ω μ α ^ε σ ι ν
 δ ο ν ι κ α θ α ρ α ε ι λ η σ α ς κ α ι α ρ ω ω μ α σ ι ν ε ν
 μ ν η μ α τ ι κ α ι ν ω κ η δ ε υ σ α ς α π ε ε ε θ ε τ ο ^Δ

Καὶ περιελθόντες οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου τρεῖς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἀποτιθέασιν αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' αὐτῆς.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ
 Τροπᾶριον τῆς προφητείας. Ἦχος β΄.

Ἐπιταφίου

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφω συσχεθῆναι, κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου καταπόσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι Θ

Ο συ νε χων τα πε ρα τα τα φω συ σχε θη ναι κα
τε δε ε ξω Χρι στε ι να της τσ Α δσ κα τα πο
σε ε ως λυ τρω σης το αν θρω πι νον και α θα να
τι σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α α να
τος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ἦ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μγ' (43).

Ἦ ἀναγνώστης·

Ἄναστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Στίχ. β'. Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου Σ

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα
τος σου

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες

ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ⁶_{7x} ^Δ₂

εν η με ε ρες αρ χαι αις ⁶_{7x}

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ⁶_{7x}

Στίχ. β'. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς ⁶_{7x} και τες μι ⁷_x

σοντας η μας κα τη σχυνας ⁶_{7x}

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ο ος σου ου ου ⁶_{7x}

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(λζ' 1-14).

Ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεις αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἴδου ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο

φωνή ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ’ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ’ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπε τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ’ ὅτι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν· αὐτοὶ λέγουσι· Ἐηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ' (9).

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

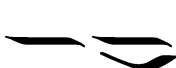

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

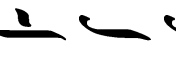

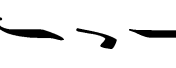
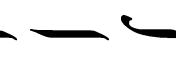

Ἦ ὁ ψάλτης.

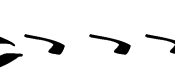

Ἦχος ρα̣ Γα ϕ

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

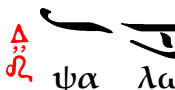
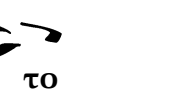

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δι

 η γη σομαι παντα θαυμασια ασ

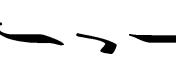
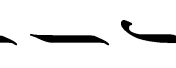

A να στη θι Κυριε ο Θεος μου υψω

 θη τω η χει ειρσου μη επι λα θητων πενητων σουεις

 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψα λω το

 ο νομα τι ι σθ Υψιστε

A να στη θι Κυριε ο Θεος μου υψω

 θη τω η χει ειρσου μη επι λα θητων πενητων σου

 εις τε ε λο ο ο ος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα (ε΄ 6-8. Γαλ. γ΄ 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. ^χ **Α** να στη τω ο Θε ος ^υ και δι α σκορ
 πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ και φυ γε τω
 σαν α πο προ σω πτ αυ ^χ ττ ^Δ οι μι σθ εν τες
 α α αυ τον ^π

Α λλη λθ ι ι α ^π Α λλη η λθ ς ς
 ς ς ι ι ι ι α ^π Α α α λλη λθ ς
 ς ς ς ς ς ι ι α ^π

Στίχ. β'. ^χ Ως εκ λει πει καπ νος εκ λι πε τω σαν ^υ
 ως τη κε ται κη ρος ^Δ α πο προ σω ω πτ
 πυ υ υ ρος ^π

Α λλη λθ ι ι α ^π Α λλη η λθ ς ς
 ς ς ι ι ι ι α ^π Α α α λλη λθ ς
 ς ς ς ς ς ι ι α ^π

Στίχ. γ'. ^χ Ου τως α πο λεν ται οι α μαρ τω λοι
 α πο προ σω πτ τθ Θε ς ^Δ και οι ^χ δι και οι ευ

φρα αν θη η τω ω ω σαν

A λλη λσ ι ι α Α λλη η λσ σ σ

σ σ ι ι ι ι α Α α α λλη λσ σ

σ σ σ σ σ ι ι α α α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοὶ κ.τ.λ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *